

31976L0207

Direktiva Vijeća 76/207/EEZ od 9. veljače 1976. o primjeni načela ravnopravnosti prema muškarcima i ženama s obzirom na mogućnosti zapošljavanja, stručnog osposobljavanja, profesionalnog napredovanja i radne uvjete

Službeni list L 039, 14/02/1976, str. 0040 – 0042

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 235,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga parlamenta (1),

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora (2),

budući da:

je Vijeće, u svojoj rezoluciji od 21. siječnja 1974. u vezi s programom socijalnog djelovanja među prioritetima uključilo i djelovanje u cilju postizanja ravnopravnosti muškaraca i žena s obzirom na mogućnost zapošljavanja i stručnog osposobljavanja te profesionalnog napredovanja i radne uvjete, uključujući i plaću;

budući da je, s obzirom na plaću, Vijeće 10. veljače 1975. donijelo Direktivu 75/117/EEC o usklađivanju zakona zemalja članica glede primjene načela jednakosti plaća za muškarce i žene (4);

budući da je vidljivo da je nužno djelovanje Zajednice kako bi bilo zadovoljeno načelo ravnopravnosti muškaraca i žena s obzirom na mogućnost zapošljavanja te stručnog osposobljavanja i profesionalnog napredovanja kao i poštovanja drugih radnih uvjeta; budući da je ravnopravnost radnika i radnica jedan od ciljeva Zajednice, pa usklađivanje životnih i radnih uvjeta te njihovo trajno poboljšavanje mora, između ostaloga, biti nastavljeno; budući da Ugovor ne predviđa postojanje posebnih ovlasti u tu svrhu;

budući da utvrđivanje i postupna primjena načela ravnopravnosti na području socijalne sigurnosti moraju biti osigurani dodatnim instrumentima,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

1. Svrha ove Direktive jest primjena, u državama članicama, načela ravnopravnosti muškaraca i žena s obzirom na mogućnost zapošljavanja, uključujući profesionalno napredovanje i stručno osposobljavanje te s obzirom na radne uvjete i, pod uvjetima iz stavka 2. socijalnu sigurnost. Ovo se načelo dalje u tekstu naziva "načelo ravnopravnosti".

2. U cilju osiguravanja postupne primjene načela ravnopravnosti na području socijalne sigurnosti, Vijeće će, prema prijedlogu Komisije, donijeti propise kojima se utvrđuje njegov sadržaj te područje i načini njegove primjene.

Članak 2.

1. U svrhe odredaba koje slijede, načelo ravnopravnosti označava nepostojanje bilo kakve vrste diskriminacije na temelju spola, izravne ili neizravne, a posebno pozivanjem na nečije bračno stanje ili obiteljsku situaciju.

2. Odredbe ove Direktive ne dovode u pitanje pravo zemalja članica da iz njezina područja primjene isključe profesionalne djelatnosti i, u slučajevima u kojima je to potrebno, osposobljavanje za djelatnosti kod kojih, zbog njihove prirode ili konteksta u kojima se obavljaju, spol radnika predstavlja odlučujući čimbenik.

3. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje odredbe koje se odnose na zaštitu žena, osobito s obzirom na trudnoću i materinstvo.

4. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje mjere za promicanje jednakosti mogućnosti za muškarce i žene, osobito uklanjanjem postojećih nejednakosti koje umanjuju mogućnosti žena u područjima iz članka 1. stavka 1. (1) SL br. C 111, 20.5.1975, str. 14. 2) SL br. C 286, 15.12.1975, str. 8. (3)SL br. C 13, 12.2.1974, str. 1. (4) SL br. L45, 19.2.1975, str. 19.

Članak 3.

1. Primjena načela ravnopravnosti označava nepostojanje bilo kakve vrste diskriminacije na temelju spola pri utvrđivanju uvjeta, uključujući i kriterije za odabir i primanje na sve vrste poslova ili položaja, bez obzira na sektor ili granu djelatnosti te na sve profesionalne hijerarhijske razine.

2. S tim ciljem, države članice poduzet će sve nužne mjere kako bi osigurale da:

a) svi zakoni, uredbe i upravni propisi suprotni načelu ravnopravnosti budu stavljeni izvan snage;

b) sve odredbe suprotne načelu ravnopravnosti uključene u kolektivne sporazume, pojedinačne ugovore o radu, pravilnike o unutarnjem redu poduzeća ili pravila o samostalnim djelatnostima budu ili mogu biti proglašene ništavima i bez zakonske valjanosti ili da budu izmijenjene i dopunjene;

c) budu izmijenjeni oni zakoni, uredbe i upravni propisi koji su suprotni načelu ravnopravnosti ako nastojanje da se postigne zaštita, kojim su prvotno bili nadahnuti, nije više utemeljeno, a ako su slične odredbe uključene u kolektivne sporazume, da se od radnika i uprave zahtijeva poduzimanje željenih izmjena.

Članak 4.

Primjena načela ravnopravnosti s obzirom na pristup svim vrstama i svim razinama profesionalnog usmjeravanja, stručnog osposobljavanja, stručnog usavršavanja i prekvalifikacije znači da će države članice poduzeti sve nužne mjere kako bi osigurale da:

a) svi zakoni, uredbe i upravni propisi suprotni načelu ravnopravnosti budu stavljeni izvan snage;

b) sve odredbe suprotne načelu ravnopravnosti uključene u kolektivne sporazume, pojedinačne ugovore o radu, pravilnike o unutarnjem redu poduzeća ili pravila o samostalnim djelatnostima budu ili mogu biti proglašene ništavima i bez zakonske valjanosti ili da budu izmijenjene i dopunjene;

c) ne dovodeći u pitanje slobodu koju u nekim državama članicama uživaju privatne ustanove za obrazovanje, profesionalno usmjeravanje, stručno osposobljavanje, stručno usavršavanje i prekvalificiranje bude dostupno prema istim kriterijima i na istim razinama bez bilo kakve diskriminacije na temelju spola.

Članak 5.

1. Primjena načela ravnopravnosti s obzirom na radne uvjete, uključujući i uvjete za otkaz, znači da muškarcima i ženama moraju biti zajamčeni isti uvjeti bez diskriminacije na temelju spola.

2. S tim ciljem, države članice poduzet će sve nužne mjere kako bi osigurale da:

a) svi zakoni, uredbe i upravni propisi suprotni načelu ravnopravnosti budu stavljeni izvan snage;

b) sve odredbe suprotne načelu ravnopravnosti uključene u kolektivne sporazume, pojedinačne ugovore o radu, pravilnike o unutarnjem redu poduzeća ili pravila o samostalnim djelatnostima budu ili mogu biti proglašene ništavima i bez zakonske valjanosti ili da budu izmijenjene i dopunjene;

c) budu izmijenjeni oni zakoni, uredbe i upravni propisi koji su suprotni načelu ravnopravnosti ako nastojanje da se postigne zaštita kojim su prvotno bili nadahnuti, nije više utemeljeno, a ako su slične odredbe uključene u kolektivne sporazume, da se od radnika i uprave zahtijeva poduzimanje željenih izmjena.

Članak 6.

Države članice uvest će u svoje nacionalne pravne sustave mjere koje su nužne kako bi se osobama koje smatraju da im je nanesena šteta zbog nepoštovanja načela ravnopravnosti u smislu odredaba članaka 3, 4. i 5. omogućilo da ostvare svoja prava pred sudom, nakon mogućeg služenja pravnim sredstvom pred drugim nadležnim tijelima.

Članak 7.

Države članice poduzet će sve nužne mjere kako bi zaštitile radnike od otkaza poslodavca kao reakcije na žalbu unutar poduzeća ili na bilo kakav sudski postupak čiji je cilj prisila na poštovanje načela ravnopravnosti.

Članak 8.

Države članice pobrinut će se da radnici budu upoznati, pomoću svih raspoloživih sredstava, npr. na njihovome radnom mjestu, s odredbama usvojenima u skladu s ovom Direktivom i s odgovarajućim odredbama koje su već na snazi.

Članak 9.

1. Države članice donijet će zakone, uredbe i upravne propise nužne za usklađivanje s odredbama ove Direktive u roku od 30 mjeseci od dana njezine notifikacije i odmah će o njima izvijestiti Komisiju.
2. Unatoč tome, s obzirom na prvi dio članka 3. stavka 2. točke c) i na prvi dio članka 5. stavka 2. točke c), države članice obaviti će prvi pregled i, ako je nužno, prvu izmjenu zakona, uredbi i upravnih propisa spomenutih u Direktivi u roku od četiri godine od notifikacije ove Direktive.
3. Države članice periodički će razmatrati profesionalne djelatnosti iz članka 2. stavka 2. kako bi odlučile, u svjetlu razvoja društva, postoji li opravdanje za zadržavanje izuzetaka s obzirom na njih. Države članice obavijestit će Komisiju o rezultatima takvoga razmatranja.
4. Države članice dostavit će Komisiji tekstove zakona, uredbi i upravnih propisa koje budu usvojile u području koje pokriva ova Direktiva.

Članak 10.

U roku od dvije godine po isteku tridesetomjesečnoga razdoblja utvrđenoga u prvoj točki članka 9. stavka 1, države članice proslijedit će Komisiji sve potrebne informacije kako bi joj omogućile sastavljanje izvješća o primjeni ove Direktive koje se podnosi Vijeću.

Članak 11.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu, 9. veljače 1976.

Za Vijeće
Predsjednik
G. THORN